

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 188/2012-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. apríla 2012 predbežne prerokoval sťažnosť D. M., Česká republika, zastúpenej advokátom JUDr. L. D., M., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Prievidza v bližšie neoznačenom konaní, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť D. M. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. marca 2012 doručená sťažnosť D. M. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Prievidza (ďalej len „okresný súd“) v bližšie neoznačenom konaní.

Sťažovateľka uviedla, že „*podáva týmto sťažnosť proti Slovenskej republike – Ministerstvo spravodlivosti..., Okresný súd Prievidza...*“.

Ďalej sťažovateľka uviedla, že „*podala dňa 13. 03. 2006 žalobu na vyporiadanie zrušeného bezpodielového spoluvlastníctva manželov, zrušeného rozsudkom Okresného súdu Prievidza v konaní č. 8 C 183/2005 zo dňa 27. 10. 2005...*“

Po viac ako 10 mesiacoch od podania návrhu podala navrhovateľka žiadosť o pokračovanie v konaní, ktorú súd prijal ako sťažnosť.

Dňa 31. 01. 2007 Okresný súd Prievidza označil sťažnosť zo dňa 22. 01. 2007 za neopodstatnenú...

Následne, avšak v roku 2008 nariadil súd znalecké dokazovanie z odboru stavebníctva a z odboru ekonómie.

Znalecké posudky boli vypracované v priebehu roka 2008 s dodatkom v roku 2009.

Navrhovateľka podala dňa 03. 07. 2009 stanovisko, v ktorom sa vyjadrila k výsledkom znaleckého dokazovania s návrhom na rozhodnutie súdu...

Až dňa 16. 03. 2011 súd vydal medzitímny rozsudok, v ktorom rozhodol, že dotknutá nehnuteľnosť nepatrí do BSM účastníkov.

Odvolanie navrhovateľky voči tomuto rozsudku bolo dňa 29. 04. 2011 odvolacím súdom odmietnuté...

Napriek tomu, že od podania žaloby ubehlo už bezmála 6 rokov, konanie nebolo do dnešného dňa právoplatne ukončené rozsudkom vo veci, a to aj napriek sťažnostiam na nekonanie a opakované žiadosti o pokračovanie v konaní.“.

V závere sťažnosti sťažovateľka poukázala na to, že „*K priedňhom v konaní v žiadnom prípade neprispelo správanie sa sťažovateľky ako účastníka konania, ktorá sa naopak sústavne domáhala pokračovania v konaní, bola aktívna, zúčastňovala sa na pojednávaní a predkladala dôkazy.*“

Sťažovateľka sa preto domnieva, že takýmto postupom súdu bolo porušené jej ústavné právo podľa ustanovenia čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, teda právo na prerokovanie veci bez zbytočných priedňhov a to tým, že po dobu takmer jedného roka od odvolania sa proti

medzitýmnemu rozsudku Krajskému súdu v Trenčíne sa vo veci nič nedeje. Toto ostro kontrastuje s ustanoveniami o prerokovaní vecí bez zbytočných prieťahov.

Vzhľadom k vyššie uvedenému navrhujem, aby Ústavný súd vyhovel sťažnosti a v zmysle ustanovenia čl. 127 ods. 2 Ústavy prikázal Okresnému súdu v Prievidzi, aby vo veci konal, odstránil prieťahy v súdnom konaní a vec, v čo najkratšom možnom termíne právoplatne ukončil.“.

Okrem toho sťažovateľka, žiada, aby jej ústavný súd priznal finančné zadost'učinenie v sume 3 000 € a úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd

právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

Uvedené osobitne platí v prípadoch, v ktorých sú osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd zastúpené kvalifikovaným právnym zástupcom, advokátom.

Povinnosti advokáta vyplývajúce zo zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je advokát povinný vykonávať tak, aby boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (napr. II. ÚS 117/05, III. ÚS 236/07, III. ÚS 334/09).

Všeobecné a osobitné náležitosti návrhu na začatie konania pred ústavným súdom upravujú ustanovenia § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde.

Na základe preskúmania obsahu sťažnosti ústavný súd konštatuje, že sťažnosť neobsahuje jasný a zrozumiteľný petit ako východisko na rozhodnutie ústavného súdu. Formulácia použitá v závere sťažnosti, že *„sťažovateľka sa preto domnieva, že týmto postupom súdu bolo porušené...“*, jednoznačne nespĺňa kritériá relevantného petitu sťažnosti ustanovené v § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Za najväčší nedostatok sťažnosti ústavný súd považuje skutočnosť, že nielen „v petite“, ale ani v celom texte sťažnosti nie je uvedená spisová značka konania, v ktorom malo dôjsť k porušeniu základného práva sťažovateľky garantovaného čl. 48 ods. 2 ústavy, teda namietané konanie nie je jednoznačne a nespochybniteľne špecifikované.

Sťažnosť ako celok pôsobí zmätočne a neurčito a vytvára priestor na dohady a dedukcie, čo pri uplatnení námietok týkajúcich sa porušenia označeného základného práva sťažovateľky, ktorá je navyše v konaní pred ústavným súdom zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, nemožno akceptovať.

Ústavný súd zdôrazňuje, že také nedostatky zákonom predpísaných náležitostí, aké má uplatnená sťažnosť, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Nedostatok, resp. nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí návrhu účastníka konania je v zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu dôvodom odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (podobne napr. IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 210/09, III. ÚS 32/2011).

Na základe uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Predmetné rozhodnutie ústavného súdu nezakladá prekážku rozhodnutej veci, avšak iba za predpokladu, ak nová sťažnosť podaná ústavnému súdu bude obsahovať všetky zákonom predpísané náležitosti ustanovené v § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde a v čase jej podania namietané porušovanie namietaného základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní vedenom okresným súdom bude trvať.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. apríla 2012